

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدین حفظه الله تعالی

موضوع:

۱. مقدمات؛ علم؛ موانع کسب علم؛ خرافات
۲. احکام؛ مشاغل و مکاسب حرام

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: افشین

تاریخ: ۱۳۹۷/۱۱/۱۳

دعانویسی و فال بینی چه جایگاهی در اسلام خالص دارند؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۷/۱۱/۱۷

دعا به معنای طلب حاجت از خداوند، در اسلام معتبر است و جایگاه مهمی دارد، تا حدی که با خواست خداوند می تواند به جلب خیر و دفع شر بینجامد؛ چنانکه فرموده است: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾^۱؛ «من را بخوانید تا شما را اجابت کنم»، ولی دعانویسی به صورتی که امروز رواج یافته و به کسب برخی تبدیل شده، بدعت است و غالباً به اوراد ساختگی و گاهی به سحر و طلسم آلوده است و گاهی نیز چیزی جز به هم بافتن چند عبارت بی معنا و هذیان گونه نیست، تا حدی که صورت کلاهبرداری پیدا می کند. فال بینی و غیب گویی نیز مصداق خرافات است و با این وصف، مراجعه به اهل آن جایز نیست، بلکه در حد کفر دانسته شده؛ چنانکه در حدیثی از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم آمده است: «مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ عَرَّافًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ»^۲؛ «هر کس به نزد غیب گو یا فال بینی بیاید، پس او را در چیزی که می گوید تصدیق کند، به چیزی که بر محمد صلی الله علیه و آله و سلم نازل شده، کافر شده است» و در حدیثی از هشتم آمده است که گفت: «قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ عِنْدَنَا بِالْجَزِيرَةِ رَجُلًا رُبَّمَا أَخْبَرَ مَنْ يَأْتِيهِ يَسْأَلُهُ عَنِ الشَّيْءِ يُسْرِقُ أَوْ شَبَّهَ ذَلِكَ أَفَنَسْأَلُهُ؟ فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ مَشَى إِلَى سَاحِرٍ أَوْ كَاهِنٍ أَوْ كَذَّابٍ فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ»^۳؛ «به ابو عبد الله (امام جعفر صادق) علیه السلام گفتم: نزد ما در جزیره مردی است که

۱. غافر / ۶۰

۲. مسند إسحاق بن راهویه، ج ۱، ص ۴۳۴؛ مسند أحمد، ج ۲، ص ۴۲۹؛ السنن الكبرى للبيهقي، ج ۸، ص ۱۳۵

۳. مستطرفات السرائر لابن إدريس، ص ۱۵۲

چه بسا مراجعه کننده را از چیزی که دزدیده شده یا مانند آن خبر می‌دهد، آیا از او سؤال کنیم؟
فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: هر کس به نزد جادوگر یا غیب‌گو یا کذابی
برود و او را در چیزی که می‌گوید تصدیق کند، به کتابی که خداوند نازل کرده، کافر شده است». بنابراین، کسانی که به نزد غیب‌گو، فال‌بین و دعانویس رفته‌اند باید توبه و استغفار کنند و کسانی که قصد این کار را دارند باید از آن بپرهیزند؛ چراکه این کار، مغضوب خداوند و مغضوب اولیاء اوست؛ چنانکه یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت:

«دَخَلَ الْمَنْصُورُ مَزَارًا لِبَعْضِ الْعُلَوِّيِّينَ، فَرَأَى فِيهِ الْعَرَّافِينَ وَكُتَبَ الدُّعَاءِ قَدْ أَحَاطُوا بِالْقَبْرِ، فَغَضِبَ غَضَبًا شَدِيدًا وَقَالَ: أَلَا وَاللَّهِ لَوْلَا أَنِّي مُسْتَضْعَفٌ فِي الْأَرْضِ، لَأَخَرَجْتُهُمْ مِنْ هَاهُنَا كَمَا يُخْرَجُ الْكِلَابُ وَالْمَجَانِينُ»؛ «منصور به مزار یکی از علویان وارد شد، پس در آن فال‌بین‌ها و دعانویس‌ها را دید که گرد قبر را گرفته‌اند، پس سخت به خشم آمد و فرمود: بدانید به خدا سوگند اگر نه این بود که من در زمین ضعیف شمرده می‌شوم، هرآینه اینان را از اینجا بیرون می‌کردم، چونانکه سگ‌ها و دیوانگان بیرون کرده می‌شوند!».

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورها شیخ جعفر اسحاقی
مجلس خبرگان رهبری

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورها شیخ جعفر اسحاقی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.